

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	มุมมองในทางกฎหมายเกี่ยวกับการรบกวนความเป็นอยู่ส่วนตัว ของบุคคล ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง : ศึกษากรณี การเฝ้าตามหลังการถูกตัดความสัมพันธ์
ผู้เขียน	นางปองปรารณ สุทรเกษ
ปริญญา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์สมชาย ปรีชาศิลป์กุล

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “มุมมองในทางกฎหมายเกี่ยวกับการรบกวนความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคล
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง : ศึกษากรณีการเฝ้าตามหลังการถูกตัดความสัมพันธ์” มี
วัตถุประสงค์คือ (1) เพื่อให้ทราบมุมมองในทางกฎหมายเกี่ยวกับการรบกวนความเป็นอยู่ส่วนตัว
ของบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในกรณีการเฝ้าตามหลังการถูกตัดความสัมพันธ์
และ (2) เพื่อเสนอแนวทาง/มาตรการในทางกฎหมายเกี่ยวกับความผิดฐานเฝ้าตาม โดยมีขอบด้วย
กฎหมาย

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ภาคปกติ
โดยสุ่มตัวอย่างจำนวน 381 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่ง
ออกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 ถามความคิดเห็นจากการอ่านเรื่องสมมติสั้น ๆ (vignette) ส่วนที่ 2 ถาม
เกี่ยวกับประสบการณ์ถูกเฝ้าตาม นอกจากนั้น ยังได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ความเห็นของนัก
กฎหมาย และผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาร้อยละ 24.41 เคยมีประสบการณ์ถูกเฝ้าตาม โดยผู้หญิงถูกตาม
มากกว่าผู้ชาย และผู้เฝ้าตามเป็นผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ส่วนมาตรการความช่วยเหลือที่ผู้ถูกเฝ้าตาม
ต้องการจากรัฐได้แก่ (1) บริการให้คำปรึกษา (2) ศูนย์ให้ความช่วยเหลือ (3) ให้ผู้เฝ้าตามได้รับการ
ประเมินสภาพทางจิตหรือการบำบัดรักษาตามลำดับ และพบว่าเพศมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติกับระดับความกลัว การตัดสินใจว่าพฤติกรรมเฝ้าตามควรเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย
และการตัดสินใจดำเนินการตามกฎหมาย นอกจากนั้น ความกลัวยังเป็นปัจจัยสำคัญต่อการ
ลงความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมเฝ้าตามผิดกฎหมาย

การรับรู้เกี่ยวกับการเฝ้าตามของนักกฎหมายและนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
สะท้อนให้เห็นถึงการสนับสนุนมายาคติเกี่ยวกับการเฝ้าตาม อาทิ การเฝ้าตามเป็นเรื่องเล็กน้อย เป็น

เรื่องของคนโรคจิต และข้ออ้างเรื่องความแตกต่างทางวัฒนธรรมของไทยที่จะเป็นอุปสรรคในการบัญญัติกฎหมายนี้ตามแบบประเทศตะวันตก

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัยในการบัญญัติความผิดฐานเฝ้าตามไว้ในประมวลกฎหมายอาญา คือ ควรมีการกำหนดนิยามให้ครอบคลุมถึง (1) เจตนา (2) จำนวนครั้งของการกระทำ ซึ่งอาจประกอบด้วย (3) การกระทำในช่วงระยะเวลาหนึ่งซึ่งมีได้หลายรูปแบบ และ (4) ผลที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นแก่บุคคลผู้ถูกเฝ้าตามหรือครอบครัว (5) บทลงโทษ เช่น กรณีที่พฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการมีอาวุธ หรือฝ่าฝืนคำสั่งศาล (6) ข้อยกเว้นว่าการเฝ้าตามโดยมิชอบด้วยกฎหมายไม่รวมถึงการกระทำใด อาทิ ไม่รวมการปฏิบัติการตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ในการพิจารณาความผิดควรใช้เกณฑ์มาตรฐานของผู้หญิงซึ่งเป็นผู้ถูกระทำ

Thesis Title	Legal Opinions on the Violation of Lampang Rajabhat University Students' Privacy Rights: A Case Study of Stalking After the Termination of a Relationship
Author	Mrs. Pongprad Soonthornpasuch
Degree	Master of Laws
Thesis Advisor	Associate Professor Somchai Preechasillapakul

ABSTRACT

The research entitled “Legal Opinions on the Violation of Lampang Rajabhat University Students' Privacy Rights: A Case Study of Stalking After the Termination of a Relationship” aims to (1) explore perceptions of Lampang Rajabhat University students on stalking laws, particularly with regard to the violation of privacy rights in the case of the termination of a relationship, and (2) to propose legal measures to address unlawful stalking.

The target populations for this study were students at Lampang Rajabhat University. The data were obtained from questionnaires and in-depth interviews. The samples were 381 students who were asked to complete a two-part questionnaire. The first part elicited students' opinions on stalking from vignettes and the second part asked about their experiences with stalking. Additionally, lawyers and legal professionals were interviewed to obtain their views about legislation on stalking.

The results revealed that 24.41% of the students had been stalked. Women were more often stalked than were men and the stalkers were more often male than female. The stalked person requested that measures to address the problem should involve (1) consultation (2) a stalking resource center and (3) rehabilitation for stalkers. The results also showed that there was a statistically significant correlation between gender and the level of fear, the perception that stalking behavior was unlawful, and the decision to pursue legal action. In addition, fear was an important factor in determining whether stalking behavior was considered unlawful.

The perceptions of stalking by law professionals and Lampang Rajabhat University students reflect myths about stalking, i.e. that stalking is a trivial matter or that stalkers are

psychopaths. Cultural differences between the East and the West were also obstacles to adopting stalking laws as exist in western nations.

Proposed amendments to the Thai penal code which arose from this study regarding stalking offenses are to define ‘stalking offense’ so as to include (1) an intention directed at the stalked person, (2) the number of occurrences of stalking behavior which may include (3) different types of stalking behaviors in a particular period of time that (4) would cause a stalked person to experience apprehension or fear or cause damage/reasonable apprehension to a stalked person or his/her family, and (5) aggravated stalking e.g. possession of weapons or being in breach of court orders. (6) Conduct that is not unlawful stalking would include actions carried out in the course of the execution of a law or administration of an Act or for a purpose authorized by an Act. The determination of a guilty verdict should rest on the reasonable woman standard.

Finally, procedures should be developed to allow a stalked person to request the court to issue a restraining order against the stalker. In addition, if the court considers that the defendant would benefit from treatment, the court shall recommend that the defendant shall be evaluated and transferred to the appropriate place for treatment.